

Vài Phút Viếng Thăm Ngôi Nhà Thiên Sứ صلی اللہ علیہ وسلم

دقائق لزيارة بيت النبي صلی اللہ
علیہ وسلم

< اللغة الفيتنامية >

Tác giả: Abu Zaytune Usman bin Ibrahim

اسم المؤلف: أبو زيتون عثمان بن إبراهيم

Kiểm duyệt: Abu Hisaan Ibnu Ysa

مراجعة: أبو حسان ابنه عيسى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng,
Đấng Rất Mực Khoan Dung

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا،
مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران: 102

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾

النساء: 1

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ الأحزاب: 70 - 71

Mọi lời ca ngợi và tán dương kính dâng lên Allah! Bầy tôi xin ca ngợi và tán dương Ngài, bầy tôi cầu xin Ngài phù hộ và che chở, bầy tôi cầu xin Ngài tha thứ tội lỗi, bầy tôi xin quay về sám hối với Ngài, và bầy tôi cầu xin Ngài giúp bầy tôi tránh khỏi mọi điều xấu từ bản thân bầy tôi và mọi điều xấu từ việc làm và hành vi của bầy tôi. Quả thật, người nào được Allah hướng dẫn sẽ không bao giờ bị lạc lối, còn người nào bị Ngài làm cho lạc lối thì sẽ không bao giờ tìm thấy sự hướng dẫn. Bề tôi xin chúng nhận rằng không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah, Ngài là Thượng Đế duy nhất không có đối tác cùng Ngài, và bề tôi xin chúng nhận Muhammad là người bề tôi và là vị Sứ giả của Ngài.

﴿Này hỡi những người có đức tin! Hãy kính sợ Allah với lễ mà Ngài phải đáng được kính sợ và các người chớ đừng chết ngoại trừ các người đã là những người Muslim (qui phục Ngài).﴾ (Chương 3 – Ali ‘Imran, câu 102).

﴿Này hỡi nhân loại! Hãy kính sợ Thượng Đế của các người, Đấng đã tạo hóa các người từ một cá thể duy nhất (Adam) và từ Y Ngài đã tạo ra người vợ của Y (Hauwa) rồi từ hai người họ Ngài đã rải ra vô số đàn ông và đàn bà (trên khắp trái đất). Và hãy kính sợ Allah, Đấng mà các người đòi hỏi (quyền hạn)

lẫn nhau và hãy (kính trọng) dạ con bởi vì quả thật Allah luôn theo dõi các người.﴾ (Chương 4 - Annisa', câu 1).

﴿**Hỡi những người có đức tin! Hãy kính sợ Allah mà hãy nói lời trung thực và ngay thẳng, rồi Ngài sẽ cải thiện hành động của các người và tha thứ tội lỗi cho các người. Và người nào tuân lệnh Allah và Thiên sứ của Ngài thì chắc chắn sẽ được thành công vô cùng to lớn.**﴾ (Chương 33 – Al-Ahzab, câu 70, 71).

Thực tế cho thấy, những tín đồ Muslim trong thời đại ngày nay thường ở hai tình trạng: hoặc là quá mức hoặc là dửng dưng, hời hợt. Có người yêu thương, ngưỡng mộ Thiên sứ ﷺ một cách thái quá đến nỗi tôn sùng dẫn đến tội Shirk, họ cầu xin khẩn vái Thiên sứ ﷺ và tìm phúc lành từ nơi Người; có người thì hoàn toàn ngược lại, họ ngoảnh mặt quay lưng với sự hướng dẫn của Người ﷺ cũng như luôn hời hợt và thờ ơ với tiểu sử của Người, họ không buồn quan tâm bất cứ điều gì từ sự chỉ dạy và giáo huấn của Người ﷺ.

Quả thật, cuộc sống của Thiên sứ ﷺ là cuộc sống mẫu mực cho cả cộng đồng tín đồ, là phương pháp tuyên truyền và kêu gọi, là một lối sống tốt đẹp. Tấm gương sống của Người ﷺ mang sự mộ đạo, đức hạnh, chuẩn mực và tốt đẹp trong đối nhân xử thế, và mang một phong cách cao quý và hào kiệt. Tấm gương đạo đức cao đẹp của Người ﷺ được gói gọn trong lời phán của Allah ﷻ khi Ngài khen ngợi Người:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ [سورة القلم: 4]

﴿**Và quả thật, Người (Muhammad) được phú cho những đức tính thật cao đẹp và vĩ đại.**﴾ (Chương 68 – Al-Qalam, câu 4).

Chúng ta hãy làm một chuyến viếng thăm Thiên sứ của Allah ﷻ tại nhà của Người qua những dòng chữ, những ngôn từ .. chúng ta sẽ đi vào nhà của Người ﷺ để xem hoàn cảnh thực tế của Người cũng như để lắng nghe một số tiếng nói và lời giáo huấn của Người. Chúng ta hãy dành một ít thời gian ngắn ghé thăm bên trong ngôi nhà của Người ﷺ để gạt hái được những bài học và để được soi sáng qua lời nói cũng như hành động của Người.

Quả thật, có rất nhiều người thường thích đi du lịch tham quan đây đó để nghiên cứu và tìm hiểu những nét đẹp văn hóa của từng nơi khác nhau, trong đó, có cả những người Muslim. Vậy tại sao chúng ta không đi viếng thăm đến ngôi nhà của Thiên sứ ﷺ để chúng ta có những giây phút trải nghiệm thực tế, để chúng ta thực hành theo những gì chúng ta thấy và biết?

Quý anh em Muslim thân hữu,

Chúng ta không trở về với chuỗi năm tháng và những thế kỷ đã qua chỉ để nghe những gì mà chúng ta không chứng kiến cũng như những hoàn cảnh mà chúng ta không tận mắt nhìn thấy, mà là để chúng ta thờ phượng Allah ﷻ qua việc đọc tiểu sử của Thiên sứ ﷺ, noi theo Sunnah của Người và đi trên đường lối và hệ thống giáo điều của Người, để chúng ta tuân theo mệnh lệnh của Allah ﷻ khi Ngài bắt chúng ta phải yêu thương vị Thiên sứ của Ngài. Và một trong những dấu hiệu quan trọng nhất cho thấy tình yêu thực sự của một người dành cho Thiên sứ ﷺ là

vâng lời Người, tuân thủ những gì Người sai bảo và tránh xa những gì Người ngăn cấm.

Allah ﷻ bảo phải tuân thủ và vâng lời theo mệnh lệnh của Người ﷺ và Ngài đã dựng Người làm một vị lãnh đạo, một tấm gương mẫu mực để nói theo, Ngài phán:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾﴾ [سورة آل عمران : 31]

﴿Hãy bảo họ (Muhammad!): “Nếu các người yêu thương Allah thì hãy tuân thủ mệnh lệnh của Ta rồi Allah sẽ yêu thương các người và tha thứ tội lỗi cho các người. Bởi Allah là Đấng khoan dung và nhân từ.”﴾ (Chương 3 – Ali-‘Imran, câu 31).

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾ [سورة الأحزاب: 21]

﴿Quả thật, nơi Thiên sứ của Allah có được một tấm gương tốt đẹp cho các người noi theo, đối với những ai hy vọng điều tốt đẹp nơi Allah và ở Ngày Sau và những ai luôn tưởng nhớ đến Allah thật nhiều.﴾ (Chương 33 – Al-‘Ahzab, câu 21).

Những người bề tôi sẽ không tìm thấy hạnh phúc cũng như sẽ không có được sự cứu rỗi vào cõi Đời Sau nếu như không đi theo vị Thiên sứ của Ngài ﷺ. Allah phán:

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾﴾ [سورة النساء: 13، 14]

﴿Và ai tuân lệnh Allah và Thiên sứ của Ngài thì sẽ được Ngài thu nhận vào các ngôi vườn nơi Thiên Đàng bên dưới có các dòng sông chảy, họ sẽ sống trong đó mãi mãi, và đó là một thành tựu vĩ đại. Ngược lại, người nào bất tuân Allah và Thiên sứ của Ngài, vi phạm các giới hạn của Ngài thì Ngài sẽ đày họ vào Hỏa Ngục, họ sẽ ở trong đó đời đời kiếp kiếp và sẽ bị trừng phạt đau đớn và nhục nhã.﴾ (Chương 4 – Annisa’, câu 13, 14).

Thiên sứ của Allah ﷺ đặt tình yêu dành cho Người là một trong những nguyên nhân đạt được sự ngọt ngào trong đức tin Iman, Người ﷺ nói:

{ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ... }

“Ba điều mà ai đó có được nó thì y sẽ tìm thấy vị ngọt của đức tin Iman: Allah và Thiên sứ của Ngài là những vị yêu thương nhất đối với y so với tất cả mọi thứ ...” (Albukhari, Muslim).

{قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ}

“Thề bởi Đấng mà linh hồn Ta nằm trong tay Ngài rằng không ai trong các người hoàn thiện đức tin cho đến khi nào Ta là người yêu thương đối với y hơn cả cha và con cái của y.” (Albukhari).

Cuộc hành trình viếng thăm của chúng ta trong ngày hôm nay chỉ là cuộc hành trình qua các lời thuật của các vị Sahabah, bởi lẽ chúng ta không được phép thực hiện một cuộc hành trình từ xa xôi và đầy gian nan để đến viếng mộ của Thiên sứ ﷺ cũng như nhà của Người hay bất cứ nơi nào khác ngoài ba Masjid mà Người ﷺ đã di huấn:

{لَا تَشُدُّوا الرَّحَالَ إِلَّا إِلَىٰ ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ مَسْجِدِي هَذَا وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَىٰ}

“Các người chớ vượt hành trình xa xôi đến (vì mục đích viếng thăm) ngoại trừ ba Masjid: Masjid này của Ta (Masjid Annabawi), Masjid Al-Haram (Makkah) và Masjid Al-Aqsa (Palestine)” (Albukhari, Muslim).

Trong chuyến đi này, chúng ta cũng không đi viếng những vết tích của Nabi ﷺ. Ông Ibnu Widhaah nói: “Umar bin Al-Khattaab ﷺ đã ra lệnh chặt bỏ cái cây mà Nabi cùng với các vị Sahabah từng làm cuộc thề nguyện giao ước dưới gốc cây đó, bởi vì dân chúng lúc bấy giờ thường đến dâng lễ nguyện dưới gốc cây đó và Umar sợ điều Fitnah xảy đến cho họ.” (Câu chuyện được kể lại trong Albukhari và Muslim).

Sheikh Islam Ibnu Taymiyah ﷺ nói về hàng núi Hira’: “Trước khi nhận lãnh sứ mạng Nabi thì Thiên sứ của Allah ﷺ thường vào đó tịnh tâm và đó cũng là nơi mà lời mặc khải đầu tiên được ban xuống. Tuy nhiên, từ lúc lời mặc khải được mặc khải xuống cho Người thì Người không lên hang núi đó nữa, các vị Sahabah của Người cũng không ai lên đó. Quả thật sau khi nhận lãnh sứ mạng Nabi, Người ﷺ đã ở Makkah mười mấy năm nhưng không hề lên hang núi đó bao giờ, những người có đức tin cùng với Người ở Makkah cũng vậy; và sau cuộc di cư đến Madinah Người ﷺ có trở lại Makkah nhiều lần, trong lần Umrah Al-Hudaibiyah, năm chinh phục được Makkah thì Người ở đó gần hai mươi ngày, và trong lần Umrah Ja’ra-nah thì không lần nào Người ﷺ leo lên hang núi Hira’.” (Fatawa tổng hợp 27/251).

Quý anh em Muslim thân hữu.

Trong chuyến hành trình ngắn này, chúng ta sẽ đến viếng ngôi nhà của Người, xem cuộc sống giản đơn của Người, lắng nghe một số lời giáo huấn của Người và xem nghĩa tình của Người đối bà con ruột thịt.

Bây giờ, hãy tưởng tượng rằng chúng ta đang đứng trước ngôi nhà của Thiên sứ ﷺ. Trước khi chúng ta đi vào nhà của Người thì chúng ta hãy ngắm một chút diện mạo ngôi nhà của Người. Chúng ta sẽ không cần phải ngạc nhiên nếu chúng ta thấy ngôi nhà của Người ﷺ nhỏ xíu với một tấm trải khiêm tốn bởi vì Thiên sứ của Allah ﷺ là người sống Zuhd nhất trên thế gian này (không màng nhiều đến cuộc sống trần gian). Người ﷺ ít bận tâm đến sự hưởng thụ của thế gian và Người không để mắt tới sự trang hoàng cũng như của cải vật chất của thế gian. Người ﷺ nói:

{وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ}

“Và Ta được ban cho niềm hạnh phúc trong lễ nguyện Salah” (Annasa-i).

Khi nói về trần gian thì Thiên sứ của Allah ﷺ đã mô tả:

{مَا لِي وَلِلدُّنْيَا مَا مَثَلِي وَمَثَلُ الدُّنْيَا إِلَّا كَرَائِبٍ سَارٍ فِي يَوْمٍ صَائِفٍ فَاسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا}

“Trần gian đối với Ta chẳng có gì cả; hình ảnh trần gian này đối với Ta giống như những người lữ khách di chuyển trong một ngày nắng hè, họ dùng lại nghỉ chân một lát dưới một bóng cây rồi rời đi bỏ lại cái cây đó.” (Ahmad).

Chúng ta hãy ngắm nhìn ngôi nhà của Người cùng với nội phòng của các bà vợ của Người, tất cả đều được làm từ các nhánh cây chà là phủ bên trên là đất sét, một số nội phòng được xây từ đá chồng lên nhau, còn mái nhà thì đều được lợp toàn bộ với nhánh cây chà là.

Ông Alhasan nói: Tôi từng vào những ngôi nhà của các bà vợ của Nabi ﷺ trong thời ông Uthman bin Affaan ﷺ làm Khalifah, tôi đã sờ tay vào mái nhà. (Xem tiểu sử Nabi của Ibnu Katheer 2/274).

Tuy đó là những ngôi nhà đơn sơ với những nội phòng bé xíu nhưng trong đó tràn đầy đức tin Iman và sự ngoan đạo cũng như chứa đựng cả sứ mạng Nabi và những lời mặc khải thiêng liêng.

Giờ hãy tưởng tượng rằng chúng ta đang ở chính giữa ngôi nhà của Thiên sứ ﷺ. Chúng ta hãy dạo quanh để quan sát và lắng nghe các vị Sahabah ﷺ thuật lại về ngôi nhà này từ chiếc đệm, đồ đạc, các dụng cụ sinh hoạt và những vật dụng khác trong nhà của Người.

Trong nhà của Thiên sứ ﷺ, không hề có treo bất cứ hình ảnh nào. Người ﷺ nói:

{لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ}

“Các Thiên Thần không vào bất cứ ngôi nhà nào có chó và các hình ảnh” (Albukhari).

Ông Tha-bit ﷺ nói: “Ông Anas bin Malik ﷺ lấy ra một cái ly bằng gỗ được bọc sắt dày bên ngoài và nói: này Tha-bit, đây là cái ly của Thiên sứ ﷺ. Người thường uống nước, nước chà là lên men, mật ong và sữa từ cái ly này”. (Tirimizdi ghi lại).

Còn chiếc áo giáp mà Thiên sứ của Allah ﷺ thường mặc trong những lúc đi Jihaad, những lúc xông pha ra trận chiến. Có thể chiếc áo giáp hiện giờ không có trong nhà bởi lẽ chiếc áo đó đã được Người ﷺ cầm cố cho một người Do Thái để mượn ba mươi Sa' lúa mạch, và theo lời của bà A'ishah ﷺ rằng khi Thiên sứ của Allah ﷺ qua đời thì chiếc áo giáp đó vẫn còn ở chỗ của người Do Thái kia.

Thiên sứ của Allah ﷺ tuy là một vị lãnh đạo, một vị Nabi được gởi đến cho toàn thể nhân loại nhưng cuộc sống của Người rất giản dị và đạm bạc, có lúc trong suốt ba mùa trăng liền Người và gia đình chưa từng nhóm lửa để nấu ăn, thức ăn của Người và gia đình của Người thường chỉ có chà là khô cùng với nước lá. Dầu cuộc sống của Người có sự chật vật và thiếu thốn nhưng trái tim của Người luôn hài lòng. Người ﷺ nói:

{طُوبَى لِمَنْ هُدِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَكَانَ عَيْشُهُ كِفَافًا وَقَنَعَ}

“Thật phúc thay cho ai được hướng dẫn đến với Islam và biết hài lòng dù cuộc sống của y chỉ vừa đủ” (*Tirmizdi, Ahmad*).

Chúng ta cũng hãy lắng nghe một lời di huấn khác từ Thiên sứ ﷺ:

{مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَافَى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِيرَتُ لَهُ الدُّنْيَا}

“Ai trong các người sáng ra được bằng an tại nơi tổ ấm của y, khỏe mạnh và lành lặn trong cơ thể của y, đồng thời có đủ lương thực cho ngày hôm đó của y thì điều đó như thể y đã có được cả thế gian.” (*Tirmizdi*).

Thiên sứ của Allah ﷺ là người sống có tình có nghĩa với bà con dòng họ, và Người luôn thực hiện trọn nghĩa vụ hàn gắn tình họ hàng thân thuộc. Người là một con người hoàn hảo và toàn diện trong mặt này, đến cả những người ngoại đạo Quraish cũng phải buông lời khen ngợi Người và họ đã gán cho Người danh hiệu “As-Sa-diq Al-Amin” có nghĩa là “người trung thực đáng tin” trước khi Người hãy còn chưa được nhận lãnh sứ mạng Thiên sứ. Bà Khadi-jah đã mô tả Người với lời lẽ của bà: “Quả thật chàng là người hàn gắn tình nghĩa họ hàng thân thuộc, chàng luôn trung thực trong lời nói, ...” (*Albukhari*).

Ông Abu Huroiroh ﷺ thuật lại, nói: Thiên sứ của Allah ﷺ đi viếng mộ mẹ của Người, Người ﷺ đã khóc và mọi người xung quanh Người đều khóc. Người ﷺ nói:

{اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي وَاسْتَأْذَنْتُهُ فِي أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأَذِنَ لِي فَزُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تُذَكِّرُ الْمَوْتَ}

“Ta đã xin Thượng Đế của Ta cho phép Ta cầu xin Ngài tha thứ cho mẹ của Ta nhưng Ngài không cho phép; và Ta đã xin Ngài cho phép Ta được viếng mộ của bà thì Ngài cho phép. Bởi thế, các người hãy đi viếng mộ vì nó sẽ nhắc các người nghĩ về cái chết.” (*Muslim*).

Chúng ta hãy nhìn xem, Thiên sứ của Allah ﷺ luôn nghĩ tới người thân và họ hàng của Người, Người luôn cố gắng kêu gọi, hướng dẫn, lôi kéo và cứu họ khỏi Hỏa Ngục .. Người đã phải gặp biết bao khó nhọc và gian truân trên con đường đó. Ông Abu Huroiroh ﷺ thuật lại:

{وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ} [سورة الشعراء: 214]

﴿**Và Người (Muhammad) hãy đi cảnh báo bà con thân tộc của Người.**﴾
(Chương 26 – Ash-Shu’ara’, câu 214).

Khi câu Kinh này được mặc khải xuống thì Thiên sứ của Allah ﷺ liền đi kêu gọi bộ tộc Quraish của Người. Họ đã tập hợp lại và Người ﷺ nói:

{ يَا بَنِي كَعْبِ بْنِ لُؤَيٍّ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي مُرَّةِ بْنِ كَعْبٍ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي هَاشِمٍ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ، يَا فَاطِمَةُ أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَابَلَهَا بِبِلَالِهَا }

“Này hỡi dòng họ Ka’ab bin Lu-ay, hãy cứu lấy bản thân các người khỏi Hỏa Ngục; này hỡi dòng họ Murroh bin Ka’ab, hãy cứu lấy bản thân các người khỏi Hỏa Ngục; này hỡi dòng họ Abdu Shams, hãy cứu lấy bản thân các người khỏi Hỏa Ngục; này hỡi dòng họ Ha-shim, hãy cứu lấy bản thân các người khỏi Hỏa Ngục; này hỡi dòng họ Abdul Muttalib, hãy cứu lấy bản thân các người khỏi Hỏa Ngục; này hỡi Fatimah, con hãy cứu lấy bản thân con khỏi Hỏa Ngục; bởi quả thật, Ta không thể giúp ích bất cứ điều gì cho các người ở nơi Allah mà Ta chỉ có thể hàn gắn và duy trì tình máu mủ ruột thịt với các người trên thế gian này mà thôi.” (Muslim).

Thiên sứ của Allah ﷺ đã không hề nản lòng, không hề chán ngán trong việc kêu gọi người bác của Người Abu Talib. Người ﷺ vẫn luôn kêu gọi ông hết lần này đến lần khác, thậm chí ngay cả lúc ông trên giường bệnh cận sát với cái chết thì Người ﷺ vẫn không hết kiên nhẫn trong việc kêu gọi ông. Hadith ghi lại rằng lúc ông Abu Talib sắp chết, Nabi ﷺ đã vào thăm ông, lúc đó Abu Jahal và Abdullah bin Abu Umaiyah đang ở bên cạnh ông. Khi ấy, Người ﷺ vào và nói với ông Abu Talib:

{ أَيْ عَمَّ ، قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أُحَاجُّ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ }

“Này bác của con, bác hãy nói ‘La ila-ha illallah’, con sẽ dùng lời đó để biện hộ cho bác ở nơi Allah”.

Liên lúc ấy, Abu Jahal và Abdullah bin Abu Umaiyah nói: Này Abu Talib, chẳng lẽ ngươi muốn bỏ tôn giáo của Abdul Muttalib sao?

Hai người họ cứ luôn miệng nói với ông Abu Talib như vậy để rồi lời nói cuối cùng của ông Abu Talib rằng ông ta vẫn ở trên tôn giáo của Abdul Muttalib.

Sau khi ông Abu Talib tắt thở thì Thiên sứ của Allah ﷺ nói:

{ لَا سَتَغْفِرَنَّ لَكَ مَا لَمْ أُنْهَ عَنْهُ }

“Con sẽ cầu xin Allah tha thứ cho bác cho đến khi nào con bị ngăn cấm làm điều đó”.

Thế là Allah ﷻ đã mặc khải xuống hai câu Kinh:

﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ [سورة التوبة: 113]

﴿Nabi và những người có đức tin không được phép xin (Allah) tha thứ cho những người dân đa thần dù đó là bà con ruột thịt của họ đi chăng nữa sau khi đã rõ rằng họ là những người bạn của Hỏa ngục.﴾ (Chương 9 – Attawbah, câu 113).

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ [سورة القصص: 156].

﴿Quả thật, Người (Muhammad) không thể hướng dẫn được ai mà Người yêu thương, ngược lại Allah mới là Đấng hướng dẫn người nào Ngài muốn. Và Ngài biết rõ nhất ai là những người được hướng dẫn theo Chính đạo.﴾ (Chương 28 – Al-Qisas, câu 56). (Hadith do Albukhari và Muslim ghi lại)

Quả thật, Thiên sứ của Allah ﷺ đã luôn kêu gọi người bác của mình Abu Talib trong suốt thời gian ông còn sống và Người không bỏ cuộc ngay cả ở phút giây cuối cùng trước lúc ông lâm chung. Rồi sau khi ông Abu Talib đã chết thì Người ﷺ vẫn không ngừng cầu xin Allah ﷻ tha thứ cho ông vì tấm lòng yêu thương và hiếu thảo của Người đối với người bác của mình cho đến khi hai câu Kinh trên mặc khải xuống.

Đây là hình ảnh cao đẹp trong những hình ảnh về lòng nhân từ của Thiên sứ ﷺ.

Quý anh em Muslim thân hữu,

Cho dù chúng ta không còn cơ hội gặp được Thiên sứ ﷺ, không còn nhìn thấy được diện mạo của Người, người mà chúng ta yêu thương, và giữa chúng ta và Người tuy có một khoảng cách của những chuỗi thời gian nhưng chúng ta hãy cầu xin Allah ﷻ phù hộ cho chúng ta trở thành những người mà Người ﷺ đã nói về họ:

{وَدِدْتُ أَنَا قَدْ رَأَيْتَا إِخْوَانَنَا}

“Ta thật sự rất muốn gặp được những người anh em của Ta”.

Các vị Sahabah nghe Thiên sứ ﷺ nói vậy thì họ lên tiếng hỏi: Thưa Thiên sứ của Allah, không phải chúng tôi là những người anh em của Người hay sao?

Người ﷺ nói:

{أَنْتُمْ أَصْحَابِي وَإِخْوَانُنَا الَّذِينَ لَمْ يَأْتُوا بَعْدُ}

“Các người là các bạn đạo của Ta, còn những người anh em của Ta là những người chưa đến thời sau Ta”.

Các vị Sahabah lại thắc mắc: Thưa Thiên sứ của Allah, làm thế nào Người có thể nhận biết những ai chưa đến thời sau Người là những người thuộc cộng đồng tín đồ của Người?

Người ﷺ nói:

{أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا لَهُ خَيْلٌ غُرٌّ مُحَجَّلَةٌ بَيْنَ ظَهْرِي خَيْلٍ دُهُمٍ بِهِمْ أَلَا يَعْرِفُ خَيْلَهُ}

“Há nếu như một người có con ngựa màu trắng đang lẫn vào giữa đàn ngựa màu đen thì chẳng lẽ y không thể nhận biết được nó hay sao ?”

Các vị Sahabah nói: Thưa Thiên sứ của Allah, dĩ nhiên là y sẽ nhận biết được nó.

Người ﷺ nói:

{فَأَنَّهُمْ يَأْتُونَ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنَ الْوُضُوءِ وَأَنَا فَرَطُهُمْ عَلَى الْحَوْضِ أَلَا لِيَذَادَنَّ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي كَمَا يَذَادُ الْبَعِيرُ الضَّالُّ أَنَادِيهِمْ أَلَا هَلُمَّ. فَيُقَالُ إِنَّهُمْ قَدْ بَدَّلُوا بَعْدَكَ. فَأَقُولُ سُحْقًا سُحْقًا}

“Quả thật, họ sẽ đến với những vệt sáng màu trắng từ vệt tích của Wudu’ và Ta đã đến trước họ tại hồ Al-Hawdh; rồi có những người bị lôi kéo đi khỏi cái hồ đó của Ta giống như những con lạc đà lạc hướng bị kéo trở lại, lúc đó Ta gọi họ: họ là cộng đồng tín đồ của Ta. Thế là có tiếng bảo: Quả thật chúng đã thay đổi vào thời sau ngươi. Vậy là Ta nói Suhqan, Suhqan (thật quá xa, thật quá xa)” (Muslim).

Cầu xin Allah ﷻ phù hộ chúng ta luôn theo lời của Thiên sứ ﷺ, học hỏi tấm gương đạo đức của Người và đi theo Sunnah của Người; cầu xin Ngài tập hợp chúng ta lại cùng với Người ở những ngôi vườn Thiên Đàng Vĩnh cửu.

اللَّهُمَّ اعِزَّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَأَذِلَّ الشَّرْكَ وَالْمُشْرِكِينَ، وَدَمِّرْ أَعْدَاءَ الدِّينِ

اللَّهُمَّ انصُرْ دِينَكَ وَكِتَابِكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ وَعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمَعَاوَةَ الدَّائِمَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذُنُوبَنَا، وَاسْتُرْ عُيُوبَنَا، وَيَسِّرْ أُمُورَنَا،

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَاتَنَا وَصِيَامَنَا وَدُعَاءَنَا، وَصَالِحَ أَعْمَالِنَا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

اللَّهُمَّ آتِ نَفُوسَنَا تَقْوَاهَا، وَرَكِّهْهَا أَنْتَ خَيْرٌ مَنْ رَكَّهَهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا.

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: 201].

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٧٣﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٤﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾﴾

